

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Петрич, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Андроника Ил. Ризова -
Ръжданова

при участието на секретаря Людмила Маламова
като разгледа докладваното от Андроника Ил. Ризова - Ръжданова
Административно наказателно дело № 20231230200749 по описа за 2023
година

И за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба от „Л. Н. Т." ЕООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „В." № *, представлявано от управителя М. Г. против Наказателно постановление № 42-0005236 от 02.02.2023г. на Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация", гр. София, с което за нарушение на чл.7а, ал.2, пр. последно от Закона за автомобилните превози /ЗавПр/ във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ, на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗавП е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 3000 /три хиляди / лева. В жалбата се сочи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, необосновано, издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което се прави искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание не се явява законен представител, не изпраща и процесуален такъв.

Административно наказващият орган редовно призован, не изпраща представител, като в придружителното писмо при изпращане на преписката, застъпва становище за неоснователност на жалбата. Счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, нарушението е индивидуализирано от обективна страна, не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, като наложената санкция е законосъобразна, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло.

Районна прокуратура - Благоевград, Териториално отделение - гр. Петрич при редовност в призоваването, не се явява представител и не изразява становище по жалбата и наказателното постановление.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното Наказателно постановление № 42-0005236 от 02.02.2023г. на Директор регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - гр. София за нарушение на чл. 7а, ал.2, пр. последно от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП на обжалващото дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева. Същото наказателно постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 333390, съставен на дружеството жалбоподателя от инспектор към Регионална дирекция "Автомобилна администрация", гр. София. В наказателното постановление и АУАН е отразено, че на 04.01.2023г. при извършена тематична проверка на превозвача „Л. Н. Т.“ ЕООД, гр. П., притежаващ Лиценз на ЕО № 13194/17.04.2015 за международен превоз на товари, контролните органи са констатирани, че дружеството, като превозвач е допуснал назначаването на трудов договор като шофьор на международен автомобил 12 и повече тона М. 3., който водач не отговаря на изискванията за психологическа годност към момента на назначаването си на 26.01.2022 г., видно от справка в база данни на Регистъра за психологична годност на ИА „АА“, гр. София. Прието е, че така е нарушен чл. 7а, ал.2, пр. последно от ЗАВП във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ и обжалващото дружество е санкционирано на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП.

Като свидетел е разпитан - Д. А. Т. - свидетел на установяване на нарушението и на съставяне на АУАН, който в показанията си потвърждава отразените в акта и наказателно постановление констатации, като уточнява, че на дружеството е извършена тематична проверка при която е констатирал, че предприятието е назначило на трудов договор като водач на тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона от водач, който не е отговарял на изискванията на психологическа годност. Извършена е справка в информационния масив на агенцията, при която е установено, че водача не притежава удостоверение за психологическа годност.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали : гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания от съда свидетел Д. Т. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства подробно описан в съдебните протоколи.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетеля Т. като съобрази тяхната последователност, непротиворечивост и корелацията им с приетите по делото писмени доказателства. Високата доказателствена стойност на тези свидетели се основава на това, че същите възпроизвеждат преките си възприятия за относими към предмета на делото обстоятелства, като показанията им съдържат данни за всички съществени елементи за санкционираното с наказателното постановление нарушение. От показанията на служителя на РД АА, съдът установи детайли за извършената на дружеството проверка, както и такива за процедурата по съставяне и връчване на АУАН. Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт, а разгледана по същество същата се явява основателна и доказана.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Предмет на това производство са обществените отношения, свързани с нарушаване на установен административно-правен режим, за което се предвижда налагане на административно наказание по предвидения от закона ред. Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма, като е спазена регламентираната процедура по връчване им.

Нарушението е индивидуализирано от обективна страна, като съдържа всички обстоятелства, включени в състава на санкционната норма. Съгласно чл.96г, ал.1 от ЗАВП - „Който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева". В случая санкцията е за обжалващото дружество, в качеството му на превозвач, тъй като е назначил Марио Заровски на трудов договор кат шофьор на автомобил 12 и повече тона, без същият да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Нарушението е установено след направена справка от ИС на ИА „АА" и в Регистъра за психологическите изследвания на водачите, приложени към административнонаказателната преписка. От тази справка се установява, че за водача Марио Заревски няма издадено удостоверение за психологическа годност.

Според разпоредбата на чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с Наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. Цитираната норма установява задължение за превозвача да не допуска осъществяването на превоз за собствена сметка от водач, който не отговаря на посочените изисквания. По силата на чл. 152, ал. 1, т. 2, б. „б" от ЗДВП, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии. В тази връзка е приета Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Според чл.5 от Наредбата за психологическата годност се установява с психологическо изследване, а според чл. 36, ал. 2 от същата наредба след приключване на психологическото изследване на всички лица, получили положително заключение, се издава удостоверение за психологическа годност. Нормата на чл. 8, ал. 1, вр. ал. 2 / в редакцията на текста, действащ към момента на нарушението - ДВ бр. 69/2012 г./ сочи, че при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на

таксиметрови автомобил или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност, а последното е валидно за срок три години от датата на неговото издаване, с изключение на случаите, в които се издава след навършване на 65-годишна възраст на лицето, и на случаите по чл. 1, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7, в които удостоверението е валидно за срок една година. Същевременно според чл. 12, ал. 2, вр. с чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и валидност на СУМПС, за категориите позволяващи превоз на товар, валидността на СУМПС е пет години. Такъв е срокът на валидност и според разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗБЛД. Според чл. 7, § 3, б. "б" от Директива 126/2006/ЕО, СУМПС е с временен характер и държавите - членки могат да определят срока му на валидност, включително по медицински причини, но това следва да е съобразено с този период. С други думи, според тази разпоредба, щом един водач притежава СУМПС, то той следва да се счита за психологически годен. Така нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г. /в редакцията на текста, действащ към момента на нарушението - ДВ бр. 69/2012 г./ въвеждаща тригодишен срок на валидност на удостоверението за психологическа годност, е в колизия с националното законодателство, касаещо срока на валидност на СУМПС, а от там и европейското законодателство. Последното допуска държавите членка да въвеждат какъвто срок намерят за добър за валидност, но изключва възможността, той да е по-кратък от срока на валидност на СУМПС, промяната по медицински причини на тези срокове е възможна, но това следва бъде синхронизирано и със срока на валидност на свидетелството за управление. Нещо повече, този срок на валидност може да се прилага само при подновяване на СУМПС. И тъй като Директивите на Европейския парламенти на Съвета намират пряко действие, когато съдържат сами по себе си правило за поведение, то в случая въведеният тригодишен срок на валидност с нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006г. /в редакцията на текста, действащ към момента на нарушението - ДВ бр. 69/2012 г./ се явява неприложим. Съобразно цитираните правни регламентации се налага извода, че щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория за срока на валидност на свидетелството си за управление на МПС, съответно такъв водач не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок. Предвид факта, че водачът М. З. е назначен на трудов договор като шофьор, то очевидно е, че е разполагал към онзи момент с валидно СУМПС от съответната категория, в противен случай не би могъл да извърши превоз. Освен това в съставения констативен протокол /на л. 33/ е посочено, че З. е придобил категория „С“ на 27.12.2018 г., т.е. очевидно същият разполага с валидно СУМПС от категория „С“, за снабдяването с която е необходимо да бъде психологически годен, което се удостоверява със съответния медицински документ - талон за психологическа годност.

Това налага и отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0005236 от 02.02.2023г., издадено от

Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. София, с което на дружеството „Л. Н. Т.“ ЕООД, с ЕИК *** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от управителя М. Г. за нарушение на чл. чл.7а, ал.2, пр. последно от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ, на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди / лева.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред по реда на АПК, пред Административен съд - Благоевград, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____